

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Quatuor fidei Catholicæ sectæ contrariæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

modum ait S. Lucas: d. *Deum aperuisse cor mulieris nomine Lydia, et intenderet his, quae dicebantur à Paulo.* si enim diuina inspiratio cor non aperiat, semper illud erit occlusum ad verba Dei recipienda, eiusque veritatibus assentiendum. Non est tamen solus Deus, qui cor ipsum aperit, sed etiam homo ipse cum Dei auxilio, libere consentiens iis, quae inspirat Deus; & sese inclinans ad credendum, quod Ecclesia per suos ministros illi proponit.

d. *Act. 16. 14*S. *Tho. 2. 2.*
q. 6. a. 6.S. *Tho. 2. 2.*
q. 1. a. 4. ad
2.
c. *Psal. 92. 5.*S. *Mat. 5. 6. 17*
*ibid.*S. *Tho. 2. 2.*
q. 10. a. 5. c.

1.

NEQUE in his aded caliginose procedit, ut non habeat magnas fortesque rationes & causas ad ea credenda ex duplici capite. primum: quia evidentibus rationibus probat mysteria fidei prudenter posse ac merito debere credi: quemadmodum insinuauit Dauid, dicens: *e Testimonia Dei credibilia facta sunt nimis.* quasi diceret, plurimae sunt rationes, quae ostendant, illa esse credibilia. Deinde, quia etiam probat, reliquas omnes sectas nostrae fidei contrarias, euidenter esse incredibiles, eo quod multa falsa contineant, aut praua, contra ipsam rationem naturalem, aut contra Scripturas sacras, si illas admittunt. Nam eo ipso, quod illas admittant ratio ipsa naturalis satis ostendit, non debere aliquid contra illas doceri. Accedit, quod Spiritus S. lumine ipso fidei, suisque inspirationibus piam quandam ad mysteria diuina impartiat affectionem, quae illa reddat valde amabilia; ac proinde valde credibilia. Quare, de quocunque Christiano credente sicut debet, dicere liceret, quod Christus D. N. dixit S. Petro: *f. Beatus es Simon Bar-Iona: quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus, qui in caelis est: apte scilicet nomen Bar-Iona tibi competit, quod (teste S. Hieronymo) columbae aut gratiae filium significat: Spiritus enim sanctus non propter tua merita, sed gratis illustrem hanc fidei confessionem tibi est impartitus: ut eius & columbae, hoc est Ecclesiae ipsius sis filius, Quod si pergas esse Simon, quod interpretatur obediens, acceptans & re ipsa exequens quod haec te fides docet: inferni potestas non valebit te ab hac firma petra, Petri scilicet confessione, in qua domus mea est fundata, deicere.*

§. 11. *Quatuor Sectae fidei Catholicae contrariae.*

UT autem clarius appareat, qua ratione vocatio diuina sensim introducat fidem Catholicam; efficaces afferens rationes, quibus inferni potestates impugnet, praemittendum est, fidem Catholicam habere nunc in mundo quatuor sectas sibi inimicas. *Prima* est secta Gentilium, quae verum Deum negans, falsos admittit Deos. *Secunda* Iudaorum negantium Christum D. N. verum esse Messiam in antiqua lege promissum. *Tertia* haereticorum consentientium quidem Christum verum; negantium vero aliquas veritates, quas ipse reuelauit. His accedit *Quarta* Saracenorum siue Maurorum, quae continet pessimam omnium mixturam collocans omnem suam fiduciam in falso quodam Propheta, non minus rectae rationis inimi-

co, quam

a Daniel.
7.6.

b Ierem.
13.23.

2.
c Dan. 7. 3.

d Isai. 57.
20.

e Epist. Ca.
noni. 12.
f Ep he. 4.
14.

3

co, quam cupiditatis ac sensualitatis suae amico. Quamobrem falsam religionem, quae alias nomine generali appellatur infidelitas, licet conferre a Bestia cuiusdam, quasi pardo, quam vidit Daniel ascendente de mari, habentem alas quatuor quasi avis, & quatuor capita: cui data est magna potestas in terra: Hoc enim inferni monstrum non nisi bestiae nomine dignum est, siquidem non ratione ducitur, sed bestias in suis moribus imitatur, praecipue vero pardum ob crudelissima eius in filios verae Ecclesiae viscera: qui non cessat eos persequi, ut quatuor sua capita cõseruet, quae sunt quatuor praedictae sectae: quibus quatuor alas avis coniungit, falsas scilicet apprehensiones & cogitationes errantes, quibus oēs illae innituntur. Ex quo fit, ut per totum corpus innumeras habeat peccatorum maculas, sicut ipse pardus, aded profunde infixas, ut dixerit Ieremias: *b si mutare potest Aethiops pellem suam, aut pardus varietates suas, & vos poteritis bene facere, cum didiceritis malum.* Et quemadmodum inter Aethiopes non censetur nigredo turpis esse aut foeda, nec inter pardos pellis maculata: ita hi miseri non existimant peccata quaecunque falsa illorum religio permittit: nam tanquam caeci & a proprio iudicio decepti, eam iudicant esse veram.

Quid autem significat, quod haec bestia ascendat de mari: nisi quod execrabiles huiusmodi Sectae originem suam ducant ab hominibus superbis, carnalibus, cupidis, ac furiosis: de quibus Isaias: *d impij quasi mare feruens, quod quiescere non potest: sed procellis ac tempestatibus perpetuo agitatur, cuius proprietates his pulchris similitudinibus S. Iudas Thadæus depingit: hi sunt, inquit, nubes sine aqua, quae à ventis in varias partes circumferuntur: quia arrogant sibi sanctitatem & scientiam, cum vera sapientia careant, qui fluctuantes, omni vento doctrina circumferuntur, quae ipsorum votis arrideat. Arbores autem steriles, infructuosae, his mortuae, & eradicatae: quia verborum tantum folia habentes, nullum bonorum operum fructum afferunt; nec vitam fidei habent, nec charitatis: quas illis abstulit Sathanas. Sunt etiam fluctus feri maris, semper enim amari sunt, inquieti, inflati, ac furiosi, eructantes spumas errorum, ambitionum, carnisque voluptatum: quorum finis erit aeterna confusio. Sunt denique sidera errantia, ita scilicet instabiles, ut non possint, qui in hoc mundi pelago nauigant, ab illis dirigi, nisi velint naufragium omnino facere, & in profundum inferni descendere: non peruenientes ad terram, firmamque paradisi portum. Et nihilominus non desierunt, qui illos in huius mundi nauigatione tanquam firmam & polarem stellam, vitamque suam duces acceperint: ed quod iustis suis iudiciis Deus magnam huius bestiae potestatem dederit, permittens ei, ut pardi velocitate, quatuorque suis alis per maximam mundi partem volet, innumerosque homines decipiat.*

Quorum extrema miseria est, quod etiam multi eorum quaeritent cer-

tam

tam securamq; salutis ita veritatem: quam cum facile inuenire possent, et tam presentem non agnoscunt: quod inflato, superboque animo eam quaerunt. Quamobrem comprehendent illos tremenda ille Dei mina per Prophetam Amos prolata: *g* *Ecce, inquit, dies veniunt, dicit Dominus: & mittam famem in terram: non famem panis, neque sitim aquae, sed audiendi verbum Domini. Et commouebuntur a mari vsque ad mare, & ab Aquilone vsque ad Orientem: circuibunt querentes verbum Domini, & non inuenient. In die illa deficient Virgines pulchrae, & adolescentes in siti. Qui iurant in delicto Samariae, & dicunt: viuit DEVS tuus Dan: & viuit via Bersabee, & cadent, & non resurgent ultra. Quibus verbis magis proprijs, & ad rem explicari potuit infelix status Iudaeorum, & Haereticorum; tam antiquorum, quam modernorum? qui esuriunt & sitiunt veritates, quas DEVS reuelauit: & cum habeant Scripturas diuinas, in quibus eas inuenire poterant, non tamen inueniunt: eo quod non humili & subiecto animo eas quaerant: sed adorent idolum DAN, quod iudicium significat: eo quod proprio suo iudicio falso, superbo & caeco; non diuino, vero, certo, ac securo innitantur, quemadmodum Ecclesiae nostrae Catholicae est reuelatum. Tunc, (ait Sanctus Hieronymus) Dominus mittet famem in terram super eos, qui terrena sapiunt; & famem non panis, sitimque non aquae, sed audiendi verbum Domini: quando propter peccata eorum doctrina deficit vera; & a mari vsque ad mare, id est, a falsis, & amarissimis fluctibus, vsque ad amarum mare perueniunt: non occurrentes fluminibus, non dulcissimis & varijs fontibus verae & Catholicae doctrinae, & ab Aquilone, qui est ventus durissimus, vsque ad Orientem peruenire cupientes, ab haeresi scilicet ad veritatis lucem, quam reperire non poterunt: quia non recto pergunt itinere, sed deuijs circumuehant callibus; viamque regiam non tenentes fidei, quam DEVS Ecclesiae suae reuelauit, cuius ducuntur anfractibus. Quamobrem deficient animae virginales, quas incorruptas Apostolus nominat; deficient inquam Virgines: quia verbum Domini non inuenient. deficientibus autem virginibus, & adolescentes deficient, qui prius vicerant mundum, & quicquid in eo erat calcauerant. Ex quo, inquit, intelligimus, quando doctrina veraq; fides non fuerit, perire pudicitiam, castitatem mori, omnes obire virtutes: quia non comedunt verbum Domini, quod qui comederit, eius cibo saginatur, & audiet per Salomonem, iustus comedens saturat animam suam; animae autem impiorum semper esurient. Haec S. Hierony. quae re ipsa in Septentrionalibus partibus experimur, quae fidem Catholicam deferentes ab Ecclesia se separarunt profanantes diuinarum Scripturarum mensas, suis falsis interpretationibus. Quo nomine, teste S. Thoma, sunt reliquis infidelibus deteriores, quorum miseria & calamitas adeo excreuit, vt fle-*

bile

3.

Amos 8.

In Amo. 8.

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

h Psal. 73.9

bile illud Hebræorum canticum dicere de eis liceat: *h signa nostra non vidimus, iam non est Propheta: & nos non cognoscer amplius.* nostra enim signa, veræ scilicet Ecclesiæ Christi, veræque religionis & Christianitatis, quæ apud nos esse solebant, iam euauerunt. Non sunt exercitia virtutum, non opera Charitatis, non libri pij, non imagines, nec Sanctorum reliquiæ, nec ornamenta sacra: non sunt Religiosi, non Prophetæ aut veri Magistri, qui veritatem ita pure, quemadmodum antiqui tolebant, prædicet; videtur Deus nescire nos, & tanquam extraneos tractare, permittens deesse nobis portionem & alimentum panis, quem nobis largiri solebat.

4.

i Apoc. 13. 17

QVOD si de his infelicibus propria desunt signa veræ fidei, & Ecclesiæ Christi: quæ alia signa habebunt, aut i *characterem*, nisi Dæmonis, eiusque Antichristi: opera scilicet affectusque prædictos, ex quibus tamen omnibus diuina vocatio admirabiles deducit rationes, quas illustrationibus suis manifestat hominibus, vt execrandas ad eò sectas fugiant. si enim arbor, ex fructibus cognoscitur; & hi ad eò sunt mali: quàm erit mala arbor, quæ illos producit: quomodo possunt esse Dei congregationes illæ, habentes Pardorum viscera ad eò crudelia; & varietates, maculasque ad eò detestandas? quomodo è cælo venire possunt Sectæ legesque tot erroribus & peccatis plena? siquidem inde non nisi veritates, virtutesque descendunt? quod si ex mari turbato ascendunt: quomodo possunt fructus esse Christi, Regis pacifici; aut ab Spiritu sancto procedere, qui mitis est sicut columba? quod si multa habent capita sibi contraria, quomodo possunt esse à Deo: qui vnicus tantum est, nec potest sibi ipsi esse contrarius? nec vna veritas aut virtus potest alteri esse contraria? Quod si continuò mutantur, nullam soliditatem & firmitatem habentes: quomodo erunt reuelatæ à prima veritate, quæ infallibilis & immutabilis est?

5.

k Cant. 6. 8

l Can. 5. 12

m Psal. 67.

14.

n Psal. 11. 7

O QVAM hinc apparet, solam Ecclesiam nostram & fidem, quam illa profiteretur, esse veram! siquidem non habet viscera illa Pardorum, sed manuetæ columbæ absque felle amaritudinis; non habet spiritum vltionis, sed humilitatis & mansuetudinis; non est monstrum multorum capitum: quia vnicum tantum agnoscit: ideoque *vna est columba*, quemadmodum eius Sponsus est vnicus; nec residet iuxta aquas salas falsi maris, sed *residet iuxta fluentia plenissima*, dulcium & Chrystallianarum aquarum, quæ sunt Scripturæ diuinæ, in quas puros ac simplices *oculos suos* defigit, & eisdem seipsam *lauat tanquam lacte*, non terreno sed cælesti, fluente ex petore sponsi eius diuini: cuius doctrina clara est, dulcis, pura, ac nitida. Sed quid dicam de sublimibus ac generosis eius cogitationibus, quas Dauid in *pennas columbæ de argentatis* appellat: non argento falso, aut cum stanno mixto; sed præstantissimo & purificatissimo: de quo idem Dauid dixit: *n clo-*

quia

quia Domini eloquia esse casta: argentum igne examinatum, probatum ierre, purgatum septuplum, ita ut nullam omnino falsitatem aut malitiam admittat. Hæ autem pennæ nascuntur Ecclesiæ dormienti, hoc est requiescenti, inter medios Cleros, siue inter duas sortes, quæ teste Sancto Augnſtino, duo testamenta significant, Antiquum & Nouum; meditans enim vtriusque veritates, ex conformitate, qua sibi correspondent, nouum lumen haurit, quo solidatur amplius, securiorque fit in ijs, quæ Deus de suis mysterijs reuelauit. Sed quid hæc columba hæc suis pennis facit? non sine causa ait idem Sanctus: etiamsi columba sit aded mansueta, pectus tamen roburque habet ad nidum suum, oua, & pullos defendendos; rostro alisque eum ferendo, & vulnerando, qui accedit, ut auferat. Nam & ipsa Ecclesiæ absq; suæ mansuetudinis detrimento, sanctum habet Zelum, ut fidem suam, & religionem; & ea quæ ad eam spectant, defendat ab hostibus inuadentibus. Sed quibus quæso armis aut hostes offendit, aut sese ab eis defendit? num corporeis? his ait S. Thomas nunquam Ecclesiæ vitur, nisi aliquando aduersus infideles, qui per tyrannidem impediunt prædicationem Euangelij; aut contra hæreticos, qui à gremio in quo fuerant educati, impudenter se subducunt. Sed eius præcipua arma sunt sicut columbæ, rostro scilicet pennisque de argentatis suorum verborum, & rationum efficacium, quas deducit partim ex ipsa naturali ratione, & ijs, quæ in mundo euenerunt; partim ex Scripturis diuinis, eodem spiritu Dei, quo scriptæ fuerunt, intellectis: quarum rationum aliquas in proximo capite afferemus.

S. Auguſt.

Ibidem.
tract. 7 in
ep. S. Ioan.
ad finem.2. q. 10.
a. 8.

CAPVT IX.

PRAECIPVI FIDEI CATHOLICAE

fructus, ex quibus eius veritas deprehenditur.

CCLESIÆ Sanctæ Doctores, tanquam diuinæ vocationis instrumenta, multas rationes adducere solent, ad sanctæ nostræ Fidei veritatem & excellentiam comprobendam. In quem finem adducunt *miracula*, quæ ad id comprobandum tum plurima edita sunt, tum quotidie fiunt; *prophetias* rerum futurarum, quæ rectè euenerunt, quotidieque eueniunt; quemadmodum fuerunt prædictæ: *conformitatem* vtriusque Testamenti Noui & Antiqui, in quibus magno concentu veritas respondet umbræ; & figura rei, quam representat; sublimem diuinæ Sapientiæ ideam ac *dispositionem* cir-

Motiuſi
dei.